

[299v]

**Vox clamantis,^a Mariae amantis echo
sive
S. JOANNES NEPOMUCENUS,
qvondam dilectus a Matre pulchrae dilectionis,^b
eidem tenerrima dilectione correspondens**

Hodie in theatro propositus ab infima grammatices classe
Neo-Pragae 1724

SCENA I.

Joannes et parvuli.

Rosilus:	Euge, Joannes, floreos vide dies
[...]dante plenos gratia, qvalem tuum
Nomen meretur.
Florilus:	Caelitum augustus favor
Te gloriosa Nestoris donet rude,
5	Dum gratiosum nomen in Caelum feras.
Mel.: ^c	Si saepe rebus convenit nomen suis,
In te, Joannes, saepius, namqve optime
Te gratiosi nomen omenqve addecet.
10	Char.: Qvod si venustas corporis pulchri libet
Spectare dotes, legere praeclaras licet
In veritate gratias, clarum decus.
Mellita svaves basia infigunt tuis
Charites labellis, purpurascentis rosae
Rubea venustas, lilii candens nitor
15	Pulchre decoras pulchrius pingunt genas.

⁴ Te] T. VC; Nestoris] Nestolis VC.

¹³ purpurascentis] purpuras centis VC.

^a Cf. Is 40,3; Mt 3,3; Mc 1,3; Lc 3,4; Io 1,23.

^b Cf. Sir 24,18.

^c Jméno této a následující postavy se v rukopisu vyskytuje pouze ve zkratce a nejsme schopni je identifikovat.

- [300r] Compar Alexi Tindaris blandos amat
 Miscere lusus in oculis, Regum aemula
 Augustum in humili fronte majestas thronum
 Posuisse gestit; verticem tibi aurei
 20 Crines adornant, quaequae sunt, in te omnia
 Gaudent abire decora. Jam nullam tua,
 Narcisse, forma gloriam, nullum amplius
 Refert honorem, gloria indignam aestima,
 Hanc si Joanni comparas.
 Joannes: Sed quid refert?
 25 Haec transiturae vanulus sunt formae honos.
 Florens juvena praeterit, genis rubens
 Cum transeunte flosculo transit rosa,
 Candens nigrescit lilium, frontis iubar,
 Desinit et ille dulcis oculorum nitor.
 30 Mortale nempe quidquid est, tempus rapit.
 Florilus: Verum perennis in animo tibi manet
 Dos gratiarum, temporis qualem nequit
 Vicissitudo rapere, nisi malo velis
 Mutare nomen omini.
 Joannes: Numquam feram,
 35 Ut gratiosi nominis sancta exuam
 Animum innocentem gratia. Posthac mihi
 Futura princeps cura, virtutem ut colam,
 Omnem et nefandum crimen ut pestem horream.
 Hoc universi Conditor juste jubet,
 40 Amore summo dignus, hoc nomen meum
 Jure aequitatis exigit.
Venit Mariophilus.
 Mariophilus: Vive, unica
 Cordis voluptas! Dulce delitium oculis!
 Vive, o Joannes, aureos vovet dies
 [300v] Tibi Mariophilus.
 Joannes: Gratias magnas tuis
 45 Pronus rependo gratiis.
 Mariophilus: Unus meo
 Amor in amore vixeras, vita innocens
 Amore dignum fecerat, posthac age,
 Serva innocentem Numinis semper sacras

25 transiturae] trasiturae VC.

- 50 Servando leges. Alteram adeo decet,
Dei Parentem diligas. Adhuc enim
Nihilum fuisti, jam suo tibi adfuit
Virgo favore, dum piam ferens opem,
Sterili parentum te dedit nasci thoro
Et singulari gratia natum foveat
- 55 Fovitque semper. Muneris memor tui,
Venerare dulcem filius Matrem intimo
Constans amore.
- Joannes: Veneror Augustam Dei
Meamque Matrem! Qvamdiu in mundo mihi
Spirare dabitur, qvamdiu aetatis agam,
60 Solemnus erit mihi nihil, qvam Te intimo,
Maria, amore prosequi. Posthac meis
Meta est futura jaculis, qvae cor amans
Vibrare novit. Animus affectu ebrius
Te cogitabit, lingua gaudebit loqui,
65 Oculi videre, [ge]stiam totus tuos
Implere nutus, obsequia grata offeram.
- Mariophilus: Sic Gratiarum Matris in vero omine
Eris Joannes. Interim Mariae ectiphum
Capesse pignus, qvoad Marianos tibi
70 Augeat amores teque ad affectum excitet.
- Joannes: O dulce mentis pignus, o svavis mei
[301r] Dulcedo cordis, una spes animae, omnium
O meta amorum! Pignus aeternam mihi
Felicitatem nuntians, sortis meae
75 Flos et corona, vita dum mihi favet,
A corde foveo appendium magni indicem
Et stimulum amoris, donec in Caeli domos,
Aeternum amaturus Virginem, tecum ferar.^d

50 Dei] *originaliter in fine 49, metri causa transpositum in 50.*

53 te dedit] dedeit VC.

70 Augeat] *originaliter in fine 69, metri causa transpositum in 70; excitet] excidet VC.*

76 foveo appendium] fowio pendium VC.

78 ferar] feram VC.

^d Metricky chybný verš.

NUMERUS II.

Rosilus et parvuli.

- [Rosilus]: Quid est, Rosile, qvod Mariophilus suum
80 Tibi favorem deneget? Cur non places?
Dotes Joannis aemulas, formam parem,
Nomen tulisti floridum. Nunqvam aureus
Exoritur orbi Cinthius, nunqvam occidit,
Ubi non Mariae mysticis textam rosis
85 Coronam adornes nec tamen pulchrum refers,
Testem favoris, praemium. Pulchrum tulit
Pignus Joannes et, Rosile, tu nihil.
Ferresne tantum dedecus? Non, non feram!
Pulchrum et venustum munus est, pungit suo
90 Oculos decore, pectus in anhelos citat
Continuo amores ac velut ferrum sua
Virtute magnes pertrahit, sic et meum
Decor et cupido pignoris pectus rapit.
Sed ambientis fiet ut primum satis
95 Voto Rosili. Nempe Joannes neqvīt
Hoc gloriari decore, qvo nostrum decet
Splendere pectus. Spondeo, ereptum gemet!
Florile! Mi Narcissule ac omnes mei,
Gradum huc referte, parvuli, cito huc, cito!
- [301v] Florilus: En obsequentes provolant. Quid est, cito,
Qvod nos cito adesse jusseras? Refer cito!
- Rosilus: Est singulare quidpiam, gratum, elegans,
Certe placebit. Sub rosa tamen velim
Illud tenete!
- Florilus: Marmori dictum puta.
- 105 Parvulus 2: Nihil ego prodam.
- Parvulus 3: Rumpet innatas prius
Leges silendi fundulus, qvam tua aliis
Secreta pandam.
- Parvulus 4: Citius elinqvem loqui
Videbis undam, linqua qvam mea unicum
Prodat deinceps verbulum.

80 deneget] donejet VC.

- Rosilus: Vestris fidem
 110 Servate dictis, consilia pando intima.
 Exigua parvi temporis fluxit mora,
 Qvando Joannes aureum Mariae ectiphon
 Pro munere tulit idqve pendulum suo
 A corde gestat.
- Florilus: Qvis dedit?
 Rosilus: Mariophilus.
 115 Florilus: Et qvid Rosillo?
 Rosilus: Grande donabit nihil.
 Parvulus 2: Ergone solus ille victricem omnibus
 Palmam favoris praeripit?
- Rosilus: Ita est.
 Parvulus:^e Et faves?
 Rosilus: Non faveo.
 Parvulus 3: Pateris?
 Rosilus: Nolo nec possum pati.
 120 Nihil somnianti vindici paena eruam
 Pignus Joanni. Vos modo amplecti meas
 Amate partes et dolum dolo addite.
 Pars magna vosmet praemii mecum manet.
- Florilus: Sumus obsequestes. Qvis dolus primum placet?
 Rosilus: Occasione proxima amplexum imprimam
 125 Arteqve stringam pectori. Nihil minus
 Tunc suspicanti svaviter donum eruam.
- Parvulus 3: Rosile, tenta brevief in nobis.
 Rosilus: Vide,
 Sic faxo!^g
- Parvulus 4: Belle est! Optime cedant doli.

¹¹⁷ praeripit] praeriripit VC; Rosilus] Flor. VC; Parvulus] Ros. VC.

¹¹⁸ Rosilus] Flor. VC; Rosilus] Flor. 2 VC.

¹¹⁹ somnianti] somni anti VC.

¹²¹ addite] adite VC.

¹²⁴ imprimam] imprima VC.

^e Replika patří některému z chlapců nebo Florilovi. Je však možné, že Florilus a Chlapec 2 jsou jedna a táž postava. Tomu by nasvědčovalo i chybné označení postavy jako *Flor. 2* ve v. 118 (možná kontaminace s *Parvulus 2*). Proto jsme zde zvolili označení Chlapec, podobně viz v. 476 (zde může být Chlapec totožný s Rosilem).

^f *Brevie*, adv. od adj. *brevis*, *e*, klas. *breviter*.

^g *Faxo*, arch. 1. sg. fut. II., klas. *fecero*.

NUMERUS III.

Joannes, parvuli, Genius florum.

- [302r] Parvulus 1: Amaena ridet aura, qvam veris^h seqvor,
130 Simul et serena Thraciae in campos vehunt
Animae qvadrigae.
- Parvulus 2: Jam procul maesta exulant,
Ridente caelo, nubila. Et sensim polo
Sereniores promicant soles!
- Joannes: Placet
135 Distractione perfrui. Vernans dies
Amaenitatem postulat. Dulcis mihi
Florae voluptas praeplacet, pulchris libet
Me recreare flosculis. Hortum ambio.
- Genius florum: Ave, tenellum floridae aetatis decus!
140 Sidus iuventae! Blanda pueritiae rosa
Et gloriosus floribus nostris honor!
- Joannes: Fave, venustis gaudeam Florae thoris.
Genius florum: Faveo libenter, qvando praesentem faves
145 Te mihi, Joannes. Floridos inter sinus
Florens perenna! Spiret hic sibi leves
Favonius auras et vagus frondem increpet
Teneroqve lusu gramini illudat, fragrans
Florum venustas distrahat oculos, odor
Nares amaene mulceat, amusas manus
Flos purpurascens basiet et ornet caput.
150 Omnis voluptas, omne delitium suis
Obsequia praestet nutibus!
- Joannes: Non haec meo,
Sed Gratosae Virginis Matris velim
Venire amori. Misticae dignos Rosae
Rosa haec honores deferat. Semper suo
155 Candore pulchram Virginem casto albicans

131 qvadrigae] qvadriga VC.

148 Nares] naves VC.

151 Obsequia] *originaliter in fine 150, metri causa transpositum in 151.*

153 Misticae] misticie VC.

155 albicans] albigans VC.

^h Veris zřejmě významově patří k *aura*.

- Narcissus ornet. Cedat pulchrum decus tulipae venustas
 Tuqve, praeclsa nitens submissione viola, Virgineis caputⁱ
 Substerne plantis! Caeteri, qvotqvot tulit
 Faecunda tellus flosculos, qvotqvot feret,
 160 Florete et almae Numinis Matri inclytos
 Cedite in honores! Hanc enim flores decet
 Spirare amanter Virginem. O clemens! Pia!
 Dulcis Maria!^j Flosculos qvot fert humus,
 Tot ex amanti corcula effundat sinu!
 [302v] Caelo qvot ardent stellulae, Virgo, Tui
 Tot sint amoris linqvulae! Qvotqvot mare
 Vastum recenset guttulas, tot sint Tuo,
 Praestet, decori gemmulas! O Caeli Amor
 Honorqve terrae! Splendidum mundi Decus!
 170 Indulge amanti gratiam! Vivam Tuo
 Moriarqve amori! Modo peroptatum fave,
 Virgo, favorem! Parvuli, jam sat datum
 Amaenitati, qvisque jam suos Lares
 Laetus resistat!
- Omnes: Flora, peramanter vale!
 175 Genius florum: Et tu, juvenas, dulce delictum mei,
 Vive et perenna! Floridos posthac dies
 Agito superstes et iterum nostros tueri
 Recrea Penates.
- Rosilus: Jam dolis locus favet.
 Ave, Joannes!
- Joannes: Parvulis sit dulce ave!
 180 Qvo vestra tendunt vota? Qvis viae scopus?
- Rosilus: Nos hilariorum gratia umbrosum nemus
 Ambimus.
- Joannes: Ampla voveo et menti seges
 Solatiorum.
- Rosilus: Si libeat, Achatem age!

156 Narcissus] Narcissum VC.

157 praeclsa] praecensa VC.

166 amoris] amores VC.

175 delictum] delicit VC.

180 om.] in initio falso Joannes VC.

ⁱ V. 156–157 metricky nejasné, zřejmě zapsány tři verše do dvou řádků.

^j Narážka na invokaci z mariánského hymnu Salve Regina: *O clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria*.

Joannes: Sat hilariorum est, vivite!
Rosilus: Amplexum cape.

NUMERUS IV.

Rosilus et parvuli illius.

- 185 Parvulus 1: Aves cupito pignore?
Rosilus: E voto cessit dolus.
Parvulus 2: Ostende, amabo.
Rosilus: Curiositas, age!
Sed tange! Cujus generis?
Parvulus 2: Hoc pridem scio,
Est faeminini.
Rosilus: Jam rogas?
Parvulus 2: Pulchre rogo.
Rosilus: Pulcherrimum istud pignus est. Pulcherrime
190 Roga.
Parvulus 2: Aj, omitte nunc jocos.
Rosilus: Praeter jocum.
Pulcherrime roga, videre si cupis.
Parvulus 2: Pulcherrime rogo.
Rosilus: Serio?
Parvulus 2: Ita.
Rosilus: Jam vide!
Malepartus^k error, per qvem labirynthi in via
Errare dignus.
Parvulus 2: Et quis est, quid te improbus
[303r] Delusit error?
Rosilus: Pignoris decus
Eripere anhelio, cum albus intrudit meae
Sese lapillus dexterarum, qvalem nigro
Notes lapillo: „Nempe praepropera tulit
Paenas cupido.“
Parvulus 3: Cautius posthac dolum
200 Tractare lusus parvulos docet dolus.

188 Pulchre] Pulcherrime VC.

195 error] erorr VC.

^k Jako jedno slovo není ve slovníkách doloženo.

- Periclitare! Fraudibus rursum novis
Aufferto pignus!
- Rosilus: Illud est, semper meum
Qvod torqvet animum! Fas sit aut nefas, parum
Refert, Joannes pignus ablatum gemet.
- 205 [Parvulus]: Qvam tu statutae machinam fraudi paras?
[Rosilus]: Ad hilaritatem fertur innata indolis
Propensione, fac eum ad lusum allice.
Ut est facetus, facile consensum dabit.
- 210 Tum vero amaena qvando lassatos qvies
Fovebit artus, Orfeus promat melos,
Ut sic amicus Morfeus sensus riget.
Tunc auferendum censeo. Datam inveni
Pro fraude praxim. Sed novas nunqvíd placet
Tentare fraudes, qvae dolum dolo tegant?
- 215 [Parvulus]: Qvam excogitasti?¹
[Rosilus]: Pulchrius factum aestimo,
Ne auferatur integre, furunculi
Ne resciantur, aut aliquae in illos cadant
Suspiciones.
- [Parvulus]: Qvid igitur factu optimum?
[Rosilus]: Sic cogitabam: Pignoris docte aemulum
220 Substitutue pignus et Mariophili rape.
Et ita Joannem fraude deludes nova,
Finem assequeris pignore ablato et tui
Etiam latebunt optime furunculi.
- [Parvulus]: En, ut peritus doli textor. Tuos
225 Astus probamus, hic modus nobis placet.

NUMERUS V.

Mariophilus, Joannes, parvuli.

[Mariophilus]: Est hoc amantum proprium, si qvos amant
Sincero amore, pignoris pulchri vicem

²⁰⁴ Refert] *originaliter in fine 203, metri causa transpositum in 204.*

²⁰⁶ indolis] indoli VC.

²¹² Datam] dotam VC.

²¹⁶ furunculi] frunculi VC.

²²⁴ doli] dolit VC.

¹ *Excogitasti*, stažený tvar perf. kmene od *excogitavisti* (v rkp. obvykle stažený tvar naznačený přízvukem); podobně viz *recreârat* (v. 351), *mutâsset* (v. 455), *interrogâsti* (v. 497).

- [303v] Donant amato corculum. O pulchrae Parens
Dilectionis, post Deum princeps meo
230 Vivis in amore! Jesuli Te corde amo
Et vos amate, parvuli.
Parvulus 1: Maria, intimo
Te corde amamus! O Amor mentis meae!
Parvulus 2: Tu matre svavi svavior! Dulci patre
Longe, Maria, dulcior! Qvoties Tuum
235 Hoc dulce nomen auribus, qvoties meo
Occurrit animo, lactea totum affluit
Cor svavitate.
Parvulus 3: Nominans linqva in favum
Mellis redundat, cogitans castas calet
Pectus in amoris flammulas, ardet Tuo
240 Totum ex amore.
Parvulus 4: Liceat, o Virgo, Tui
Amore paenis concremer et iterum novos
Cinis in amores ammer.^m O Amor meus!
Delitium amantis pectoris dulcissimum!
Joannes: O, si universa mihi forentⁿ corda, omnibus
245 Flammas amoris adderem. Ardescent Tui
Omnia ab amore! Jesuli cor et meum
In dotem amoris offero! Accipe, o Amor
Meus! Et amorem reciprocum adamanti fave!

Cantus

Maria, ave, affectum fave, tibi in victima cor offero.^o

Venit Rosilus.

- [Rosilus]: Qvod dulce nostras pervenit in aures melos?
250 Parvulus 1: Silete, svavis Morfeus amantem fovet
Et amat Joannem.
Rosilus: Cedite et svavi pede
Nec qvis tumultu Morfeum dulcem avocet.
Cito jamqve nostras tempus et locus juvat
Implere fraudes.
Parvulus: Svaviter, qvaeso, ambula.

245 Ardescent] ardecent VC.

^m *Ammer*, zde snad konj. préz. pas. od slovesa *amare*. Druhé *m* zřejmě přidáno z metrických důvodů.

ⁿ *Forent*, konj. imperf., obvykle *essent*.

^o První verš nezjištěné mariánské písně nebo písně složené přímo pro tuto hru.

Eripit pignus.

255 Rosilus: Bene est, abite, pignus optatum fero.

[304r]

NUMERUS VI.

Joannes.

Joannes: Jesus! Maria! Quid ago? Dormio? At meum
Cor vigilat Almae Virgini.^p O svavis mihi
Somni voluptas, quam suo dulcis favet
Mater Joanni millies! O Virgo, ave!
260 Te, dulce pignus, basio. Sed heu, meos
Quid terret oculos? Rubuit in genis rosa
Et albicabat lilium, jam, proh dolor,
Lilia nigredo, pallor excepit rosas,
Decorem amaenum maestus eripuit color.
265 O Virgo luna pulchrior, quid te eripis
Tibimet ipsi? Quid Tuum tolis decus?
O Pulchritudo pulchra nimis, ut quid negas
Oris venusti gloriam? An aliquid Tuo,
O Gratiola Virgo, conspectu indecens
270 Egisse volui? Nescio, si quid tamen
Actum est, benigne gratiam erratis fave!
A me patrandum provides forsitan scelus?
Averte, Mater, crimine offendam Deum!
Quid si favore pristino Mariae excidi?
275 Tuus, o Maria, sit mihi propitius favor!
An non amavi Te satis, pulchrae Parens
Dilectionis? Integro Te corde amo!
Calamitatem forte nuncias? Tuis
Succure, Mater, gratiis! Si quae ingruunt
280 Calamitates, amove et rursum Tua
Fave intueri decora!^q
Si Te piaae lacrimae precesque et vota movent,
Te Gratiola, ut ante, Joanni exhibe!

256 At] ut VC.

271 Actum est] *originaliter in fine 270, metri causa transpositum in 271.*

277 Dilectionis] *originaliter in fine 276, metri causa transpositum in 277.*

^p *Vigilat Almae Virgini*, zde neobvyklá vazba s dativem.

^q Neúplný verš.

285 Liqvescit animus gaudio et radius spei
 Affulget aliquis. Caelites, rem ipsam date!

[304v]

NUMERUS VII.

Rosilus, parvuli, latrones.

Rosilus:	Evax, beamur! Phaebus optatam tulit
	In vota lucem. Placida tentatae annuit
	Fortuna fraudi. Pignus ablatum dabit
	Felicitatem maximam, paenas favor
290	Luit odiosus. Scilicet optime invidus
	Comes favorem seqvitur et ferri neqvīt
	Uni negatus, alteri oblatus favor.
	Risus dolores misceat, maesto ingemmat
	Qvestu Joannis, gaudiis datum satis,
295	Ubi tam venusto pignore beatus fuit.
	Agedum, juvenus laeta, festivos
	Age plausus, hilaritas defluat in animi
	Sinus! Frondea Dianae nemora lustrare libeat.
	Pulchri theatrum gaudii hic, ubi liqvida
300	Visum voluptas recreat et aures melos.
	Nempe hoc triumphis adjici nostris decet,
	Ut pascat oculos scaena laetitia, artifex
	Postqvam cupitum pignus eripuit manus.
	Agite et anhelos illico in amaenum nemus
305	Urgete gressus, qva amabilis meos
	Delectat oculos silvula! O, quantum virens
	Arbuscularum gratia aspectum rapit!
	Hic blandiore per leves ramos volant
	Zephyri meatu perqve digestum arborum
310	Ordine senatum basiis ludunt. Qvies
	Hic placida regnat, svave delitium oculis
	Pulchre perennat. Hic agit dulce otium,
	Hic svavitate musices ^r pulchrae insonat

293 maesto] nesto VC.

300 recreat] recrea VC.

302 laetitia] laetita VC; artifex] *originaliter in initio 303, metri causa transpositum in 302.*

309 Zephyri] Sephiri VC; arborum] arborem VC.

310 Qvies] *originaliter in initio 311, metri causa transpositum in 310.*

^r Musices, gen. sg. od méně obvyklého subst. *musice*, es, f. (podle řec. *músikē*).

- 315
[305r] Nostris voluptas auribus. Visum rapit
Jucunditate silvula, auditum melos
Dulcedine replet, hic ego paradisum aestimo!
Qvis clamor aurae personat?^s Metum incutit
Fragor horrendus! Parvuli, fugam otius^t
Arripite! Fugite! Heus, fugite! Praedam cohors
320 Necem minatur omnibus!
- Praedo 1: Praedam inseqvor.
 Praedo 2: Qva parte fuit? Inseqvere, heus, cito, cito,
 Inseqvere praedam! Tesqva percurrere omnia!
 Praedo 3: Ubi est nefanda bellua? Ut nostro cadat
 Victima furori?
- Praedo: Currite et silvae vias
325 Lustremus omnes!
- Praedo 5: An tenes praedam?
 Praedo 6: Nihil.
 Praedo: Ubi latet infandum scelus?
 Praedo 5: Totam sagax
 Perlustro silvam nec tamen possum impiam
 Avidus videre belluam!
- Praedo 6: Denique abiit,
 Erupit, evasit.^u Scelus dirum!
- Praedo 5: Unicam
330 Duntaxat habeo reculam, qvam prae metu
 Amisit aliquis.
- Praedo 1: Haec Matris Dei
 Sancta est imago! Gratiae haec Mater mihi
 Dilecta semper fuerit. Hanc cerno lubens
 Piisque veneror basiis, semper mea
335 Veneratione digna, majores feret
 Posthac amores! Interim appendo arbori,
 Ut transeuntes nemora devoto colant

325 Nihil] *originaliter in initio 326, metri causa transpositum in 326.*

326 infandum] infandum infandum VC; Totam sagax] *originaliter in initio 327, metri causa transpositum in 326.*

^s *Clamor aurae personat*, zde neobvyklá vazba s dativem.

^t *Otius*, hyperkorektní tvar, klas. *ocius*, v raném novověku též *ocyus*. Viz také v. 358.

^u Cf. Cicero, Oratio in Catilinam 2,1 (*Abiit, excessit, evasit, erupit*). Toto místo se často cituje v příručkách jako příklad pro klimax.

- Mariophilus: Opinione luderis.
 Joannes: Vide, ut genas
 Alias amaena Virgo maerore induit.
 365 Mariophilus: Non cedo dictis, luderis, lusum brevi
 Te non negabis, pristinum postquam decus
 In Gratiola Virgine admirans leges.
 Joannes: Sed quando, amabo?
 [Mariophilus]: Pauca momenta effluent.
 Jam laetiora proximus Phaebus dabit.
 370 Joannes: O me beatum! Gaudio magno afficis
 Joannem amantem!
 Mariophilus: Silvulae laetae interim
 Maestum Joannem recreant.
 Joannes: Silvam horreo,
 Illam latrones incolunt.
 Mariophilus: Vano expedi
 375 Horrore pectus, namque secure ambulas,
 Procul periculis, dum viae comes seqvor.
 Joannes: En obsequentem.
 Mariophilus: Vive amoenus et spei
 [306r] Beatioris plenus! Hic hilari pede
 Oculoque ameno viride perlustra nemus!
 Joannes: Papae, venustum subiecit sese meis
 380 Hic pignus oculis, pignori compar meo!
 Mariophile, vide, ut arbori appensum nitet!
 Mariophilus: Euge, Joannes! Pignus hic tuum vides!
 Joannes: Mariophile, meum?
 Mariophilus: Quid vides, pignus tuum est.
 Joannes: Sed nunquid istud est meum?
 Mariophilus: Tuum putas,
 385 Putare vero saepius falli fuit
 Et tu te ipsum decipis, quando tuum
 Hoc esse pignus credis.
 [Joannes]: Et non sit meum?
 Mariophilus: Non est. Quid arbor pendulum gerit, tuum
 Venerare pignus. Hoc tibi quondam obtuli.

366 postquam] post qa VC.

368 effluent] effluent VC.

369 Phaebus] fabas VC.

379 venustum] venustum VC.

381 nitet] mitet VC.

- 390 Joannes: Et est, qvod inqvis?
 Mariophilus: Non vides pulchra inclyta
 Rubore mala, candidis pictas rotis
 Et svavitate mellea dulces genas?
 Oris venusti gratiam, frontis jubar?
 Decus oculorum?
- Joannes: Caelites, qvae me mihi
 395 Gaudia reponunt! Pignus es meum, mea es,
 Es mea Maria! Gaudium meum unicum,
 Amor! Voluptas! Cura! Deliciae! Qvies!
 Te mille veneror basiis, mille amplius
 Votis cupitum! Cereus, Tuos fluo
- 400 Totus in amores! Pectori ardenti opprimo
 Te, dulce pignus! Omnium meta et scopus
 Unicus amorum! Svave delictum animi!
- Mariophilus: Evax, Joannes! Pignus amissum tenes!
 Joannes: Teneo beatus! Verum age! Qvis istud dedit?
 405 Qvis, qvaeso, pignus arbori appendit meum?
- Mariophilus: Ne qvaeras, parvae vix fluunt morae, scies.
 Joannes: †Liqves appenes ut ista animus tempus et lupe gaudiis,
 Plausus agit.†^y
- [306v] Cor hilaescit meum, sentio in linqva favum,
 Amaenitatem vix suam pectus capit.
- 410 Age, in triumphos, Mariophile, meos abi!
 Et me faceto silvula applausu beet
 Et vos choreas, faunulli, laeti date!
- Faunullus: En, obseqventes faunullos, si qvid placet,
 Nutus in omnes cereis jube, impera!
- 415 Imperium amamus exeqvi.
- Joannes: Nostris date
 Plausus triumphis.
- Faunullus: Si placet, salvet leges
 Pes, in choreas gaudio applausus damus.

400 ardenti] ardent VC.

403 amissum] amustum VC.

406 qvaeras] qvaeso VC.

408 Cor hilaescit meum] cor hilare scibleum VC.

412 choreas] horeos VC.

413 Faunullus] Joannes VC.

^y Slova *liqves ut animus gaudiis*, *plausus agit* jsou v rukopisu označená křížkem, ostatní tečkou. Křížkem označená slova tvoří metricky správný verš, smysl však zůstává nejasný. Místo *liqves ut* snad mělo být *liqvescit*.

Joannes: Placet.
 Faunullus: Sonoras Orfeus crispet liras,
 Nos in choreas flexiles pedes damus.

NUMERUS IX.

Parvuli et Joannes.

420 Parvulus 1: Adhuc tremendo membra constringit gelu
 Incusus horror. Aspice, ut totus tremo.
 [Rosilus]: Mihi rigescens genua collidit pavor,
 Tremit Rosili panico pectus metu.
 Vix spiro, terror spiritus omnes demit.
 425 Sic nempe terret rapida latronum falanx,
 In innocentes improbi agnellos lupi
 Saeve furentes. O quam bene est, dentem horridum^z
 Non incidisse, victima infandae necis
 Certi fuissent parvuli. Posthac ave,
 430 Inimica abire nemora quisquis cupis,
 Servare vitam. Cautior didici fidem
 Et me Dianae pluries^{aa} nunquam dare.
 Absorbeatur debitus Averno locus,
 [307r] Infame totus conflagret dignus Stige
 435 Suosque diris incolas curat rogis!

Exigit ex silva.

Joannes: Redeo beatus, pignus optatam attulit
 Felicitatem, gaudia ubertim affluunt.
 Mariophilus: Vivis beatus, neminem credo tuae
 Beatitatis aemulum, solus dies
 440 Omni refectos gaudio, felix, agis.
 Joannes: Tu, svave pignus, recreas, tu me beas!
Obviam fit Rosilus.
 Rosilus: Ave, Joannes, †reciprocum pronus meis
 Ludor. † Jubilis plenum refert
 Ex nemore gressum, laetus hilarisque ambulat.

427 dentem] dente VC.

428 necis] mecis VC.

433 Absorbeatur] absorbea VC.

435 incolas] incola VC.

^z Metricky i významově nejasný verš.

^{aa} Pluries, klas. plus.

- 445 [Joannes]: Ave rependo parvulis.
 Parvulus 2: Quid est, refer,
 Qvod amaenitate defluas?
 Joannes: Amans potest
 Cor nunciare, parvulos vero decet
 Aggratulari, jubilis festa addere,
 Jubila, triumphos canere.
- Rosilus: Quid vero tibi
 450 Aggratulemur?
 Joannes: Parvulis totum exeqvar.
 Virginei amoris fomitem, pulchrum ectypon
 Dedit clienti Mariophilus. Et vix fruor
 Munere adamato, nescio qva se mihi
 Obtulerit aliud. Hoc tunc meum ratus,
 455 Sed cum venustas Virgo mutasset genas,
 Illacrimari, gemere, fundere^{bb} anxios
 De corde qvestus. Jamqve Mariophili comes
 Umbrosa lustrans nemora, suspensum arbore
 Se offert videndum pignus, agnoscens meum,
 460 Gestire, plausus agere, laetitia abripi
 Solatiisque diffluere.
- Rosilus: Vah, quid refers?
 Prodigia loqveris atqve †vuandata† hactenus
 Portenta narras.
- Parvulus 3: Parvulos omnes sacro
 Honore reple.
- Parvulus 4: Fauce praefocas sonos
 465 Comasqve stare cogis attonitas.
- Parvulus 5: Stupor
 Percellit animum.
- Rosilus: Caelites Joannem amant,
 [307v] Amat Maria plurimum. Qvod sic amet,
 Meridiano clarius Phaebo liqvet.
 En, qvam benigne providet ei qve foveat!
 470 Consilia prava dissipat super, suo
 Adest Joanni et Caelicam confert opem.

453 qva] qû VC.

457 Jamqve] jaqve VC.

459 Se offert videndum] Datur se intueri offert videndum VC.

462 Prodigia] prodiqva VC.

469 qvam] qva VC.

471 Caelicam] caelicat VC.

^{bb} *Illacrimari, gemere, fundere*, infinitiv historický. Podobně v. 460–461.

- Hic singularis providae est Matris favor.
 Joannes: Veneror potentem Virginem, †affertur aestimo†
 Amo me amantem! Providam Matrem colo.
 475 [Parvuli]: Veneramur et nos! Colimus et amamus Tui
 Mariam amantem.

NUMERUS X.

- [Parvulus]: Maria, delictis fave.
 Qvam flagitamus gratiam, tribue piis
 Veniam cupitam lacrimis! Fave impiis,
 Virgo, pietatem Teqve clementem exhibe!
 480 Joannes: Qvam postulatis gratiam?
 [Rosilus]: Heu, pudet loqui,
 Fecisse qvod non puduit.
 Joannes: Eloquere tamen,
 Qvid est, qvod actum pudeat?
 Parvulus: Horrendum nefas
 Egisse pudet et paenitet.
 Joannes: Qvid est, refer!
 Rosilus: In te et Mariam grande commisi scelus!
 485 Joannes: In me et Mariam!
 [Rosilus]: Grande commisi scelus.
 Joannes: Scelus? Qvid illud?
 Rosilus: Parce, sincere eloqvar.
 Invida cupido nostra dilectum abstulit
 Pignus, dedit, qvid vides.
 Joannes: †Venum ascens†?^{cc}
 Rosilus: Verum dolenter affero. Veniam fave
 490 Sceleriqve dona gratiam!
 Joannes: Qvando aut ubi?
 Rosilus: Hic, dum vacares Morfeo.
 Joannes: Qvis in nemus detulit?^{dd}
 Rosilus: Amaenae gratia mentis nemus
 Subimus omnes, horridus latro exsilit
 Cunctosqve terret parvulos. Fugimus, sed heu,
 495 Ablatum iniqve pignus haec fuga eripit!

474 amantem] amante VC.

494 Fugimus] fuimus VC.

^{cc} Podle následující repliky snad mělo být *verum affers*.

^{dd} Hypermetrický verš.

- [308r] Joannes: Qvis dereliquit in arbore?
 Rosilus: Ignaros modo
 Interrogasti. Fors^{ee} pius qvidam latro,
 Sic innuente Virgine.
- Joannes: Hoc credo et bene
 Est, namqve clemens, provida et suo favens
 500 Virgo clienti, dulce lenimen animi
 Merentis.
- Rosilus: Utinam haec Gratiae Mater sua
 Pietate donet parvulos! O, si impia
 Haec deleatur noxa, qvam nostrae abluent
 Lacrimae, et superstes qvamdiu vivam, abluent!
- 505 Joannes: Delet et amanti parvulos omnes sinu
 Fovere amanter gestit.
- Rosilus: Indignos foveat.
- Joannes: Dignus amoris, qvilibet tantum vices
 Lubens rependet. Hoc negotium unicum
 Posthac futurum est: dulce in amando otia
 510 Exigere, primam post Deum Matrem Dei
 Amare, cogitare, spirare et loqui.
- Parvulus 2: O Virgo clemens, impiis Tuam exhibe
 Benignitatem, gratiam erratis fave!
- Parvulus 3: O matre svavi svavior, dulci patre
 515 Longe, Maria, dulcior, veniam reis
 Clementer indulge! Deinceps in Tua
 Vixisse cupio gratia, totum Tuis
 Amoribus consecro. Qvoad mihi
 Vitalis aura faverit, pulchrae Parens
 520 Dilectionis, diligam Te, o mi Amor!
- Parvulus 5: Spirabo Mariam, qvando spirabo, mea
 In mente vivet. Qvamdiu vivam, in Tuo
 Morar amore,^{ff} vivo qvi semper Tuus
 Tuique amoris victima.
- Joannes: Hic amor placet,
 525 Illi deinceps integrum pectus date.
 O Maria, dulcis Maria! Devotos Tibi
 Aspice clientes, servulos, qvin, si placet,

507 dignus] dignos VC.

523 semper] sempe VC.

^{ee} Fors, zde neklas. ve významu forte.

^{ff} Paronomasie.

[308v]

Etiam Te amantes filios. Totos Tibi
Nos consecramus, corda donamus Tui
Succensa amore, flammulas addat donec Tui
Amor, ut amanter ardeant, donec Tui
Consumpta amore cinis super Caelum evolent!
M. Joannes Tiller^{gg}

^{gg} Jméno autora je spolu s dalším nečitelným slovem začerněno.